

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01035/2011-01
Датум: 24.11.2011. године
Београд

Високи савет судства, одлучујући о приговору Б.П. из Београда у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00325/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС”, број 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11), на седници одржаној 24.11.2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор Б.П., а Одлука Првог састава Високог савета судства број 119-05-00325/2010-01 од 14.06.2010. године, **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Подносилац приговора Б.П. у моменту пријаве на оглас за избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији („Службени гласник РС”, број 52/09), био је судија Четвртог општинског суда у Београду. Поднео је пријаву за Први и Други основни суд у Београду, Виши суд у Београду и Привредни суд у Београду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009. године, није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор, па је против те одлуке изјавио Уставну жалбу Уставном суду Републике Србије 15.01.2010. године и допуну Уставне жалбе 12.03.2010. године.

Високи савет судства је 25.12.2009. године, донео јединствену Одлуку број 06-00-37/2009-01 којом је у уставу I тачка 599. изреке одлучено да Б.П. престаје судијска дужност са 31.12.2009. године. Против ове одлуке изјавио је жалбу Уставном суду 25.02.2010. године.

Жалбени разлози у Уставној жалби и жалби изјављеној Уставном суду Републике Србије, су следећи: подносилац проговора, између осталог, наводи да је приликом доношења ових одлука дошло до повреде одредаба поступка, да је чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено, због чега је дошло и до погрешне примене материјалног права. Наводи да је биран за судију по ранијим прописима по којима судијска дужност није могла да му престане, те да је требало да буде изабран у одговарајући суд по новој мрежи судова који је преузео надлежност ранијих судова, потом да је одлуке донео орган који није конституисан, нити је одлучивао у саставу предвиђеним Законом о Високом савету судства, изразио је сумњу у непристрасност Високог савета судства и навео разлоге за ту сумњу. У жалбама даље наводи да је пре доношења оспораваних одлука јавност била искључена и то како општа, тако и страначка јавност и тиме је био онемогућен и увид у доказе са којима је располагао Високи савет судства пре доношења спорних одлука, затим да одлуке нису биле образложене, нису биле снабдевене поуком о правном леку и да је таквим поступањем дошло до повреде права гарантованих Уставом и Европском конвенцијом.

Високи савет судства је донео појединачну Одлуку број 119-05-00325/2010-01 од 14.06.2010. године, којом је у ставу један изреке констатовано да је Б.П. престала судијска дужност са 31.12.2009. године, а у другом ставу изреке да се овом појединачном Одлуком замењује јединствена Одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 599. изреке.

У односу на ову појединачну одлуку Б.П. је изјавио жалбу Уставном суду 14.12.2010. године, у којој оспорава одлуку, податке који су у појединачној одлуци наведени. Предлаже да Уставни суд усвоји жалбе и поништи одлуке Високог савета судства..

У смислу одредбе члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће Стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из члана 101. став 1. Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети Стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује Стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. ст.1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Стални састав Високог савета судства је 23.05.2011. године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС”, број 35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор Б.П. одбије, а предлог је заснован на чињеницама које је Комисија у поступку у смислу одредбе члана 8. Правила утврдила, а на основу извештаја о раду Четвртог општинског суда у Београду и увида у извештај о раду за Б.П. за посматрани период за 2006, 2007. и 2008. годину, те навода из изјаве коју је дао подносилац приговора на рочишту одржаном пред Комисијом Високог савета судства 07.09.2011. године, у присуству посматрача и јавности.

Известилац је на рочишту изнео садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити наводе из приговора и доказе који су уз приговор поднети.

На рочишту, подносилац приговора је изјавио да у потпуности остаје при свим наводима у жалбама изјављеним Уставном суду, да је Високи савет судства у образложењу оспорене одлуке погрешно и нетачно утврдио чињенично стање у смислу његове стручности и оспособљености. Навео је да је реч о веома малом броју укинутих и потврђених одлука, да је до 1. маја 2006. године радио у ванпарничном већу, када је расформирано, пошто је имало само 120 предмета у раду. Што се тиче рока израде одлука, навео је да се одлука сматрала урађеном када се експедује, а не када се предају у дактило биро, где су одлуке рађене по 30, 60 и 90 дана. На питање члана Комисије да ли је имао довољан прилив предмета да би могао да оствари оријентациону норму, одговорио је да о томе није водио рачуна, да је гледао само број предмета у раду.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлога Комисије да се приговор одбије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да су се код подносиоца приговора разлози за сумњу образовали у погледу стручности и оспособљености. У сагледаваном трогодишњем периоду 2006 - 2008. година обављао је дужност судије у Четвртом општинском суду у Београду, у грађанском одељењу.

Критеријум стручности се утврђује кроз квалитет, на основу броја потврђених, преиначених и укинутих одлука по правном леку. Подносилац жалбе није показао задовољавајући квалитет. Радио је класичну парницу и радне спорове. У 2006. години, није имао ожалбених одлука. У 2008. години, у парничкој материји (П), имао је 16,67% потврђених, 16,67% преиначених и 66,67% укинутих (просек суда за преиначене је био 4,90%, а за укинуте 25,80%), просечно за три године, имао је 44,44% потврђених, 11,11% преиначених и 44,44% укинуте. У радним споровима (П1), у 2007. години имао је 50% потврђених, 16,67% преиначених и 33,33% укинутих (просек суда је био 24,32% за укинуте) или просечно за три године 63,64% потврђених, 9,09% преиначених и 27,27% укинутих. Овако висок проценат укинутих одлука показује да није остварио задовољавајући квалитет, јер је Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано да судија има задовољавајући квалитет, ако проценат укинутих одлука у односу на ожалбене не прелази 25 % у грађанској материји у општинским судовима, а тиме није испунио критеријум стручности.

Критеријум оспособљености се цени, између осталог, и на основу времена израде одлука, као и проценте испуњености оријентационе норме.

Подносилац жалбе у сагледаваном периоду није радио одлуке у законском року, нити у року до 30 дана, на колико се најдуже може продужити законски рок за израду одлука у сложеним предметима, како је прописано наведеним Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности. У парничкој материји, после наведеног рока од 30 дана урадио је: у 2007. години 8 одлука, од чега 5 у периоду до 60, а 3 у року преко 60 дана, у 2008. години 16 од чега 6 у периоду до 60, а 10 у року преко 60 дана. У материји радних спорова у 2006. години 2 одлуке у року до 60 дана, у 2007. години 7 одлука од чета 4 у периоду до 60 дана, а 3 у року преко 60 дана, у 2008. години 15 одлука од чега 9 у периоду до 60, а 6 у року преко 60 дана. Наведено прекорачење рокова доводи у питање право на суђење у разумном року.

У погледу процента испуњености оријентационе норме, подносилац жалбе није испунио ту норму, већ знатно испод ње у току 2007. и 2008. године. У 2007. години у парничкој материји 29,62% и у материји радних спорова 18,98% или укупно 48,59% и у 2008. години у парничкој материји 32,52%, у радним споровима 12,13% или укупно 44,65%.

Имајући у виду наведено, ВСС сматра да није испунио критеријуме стручности и оспособљености.

Из изнетих разлога, који су наведени у оспораваној одлуци, подносилац приговора није испунио услове из члана 45. став 2. и 3. Закона о судијама у вези члана 14. став 1. тачка 1, 3. и 7. Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и преседника судова.

Из извештаја о раду Четвртог општинског суда у Београду за 2006, 2007. и 2008. годину, утврђено је да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години у П предметима имао је укупно у раду 289 предмета, решио је 139, од тога старих 59, нерешено 150, од тога старих 73, проценат испуњења норме је 40,94%. Израдио је 139 одлуке до 30 дана. Није имао ожалбених одлука.

У П1 предметима имао је укупно у раду 155 предмета, решио је 90, од тога старих 17, нерешено 65, од тога старих 20, проценат испуњења норме је 28,64%. Израдио је 88 одлука до 30 дана и 2 одлуке до 60 дана.. Није имао ожалбених одлука.

У 1Р предметима имао је укупно у раду 41 одлуку коју је решио, од тога старих одлука 21, проценат испуњења норме је 44,72%. Израдио је 41 одлуку до 30 дана. Од 15 одлука разматраних по жалби, потврђено је 13 или 86,7%, укинуте су 2 или 13,3%. Просек на нивоу одељења износио је 27,42%.

У Р (остало) предметима имао је укупно у раду 127 одлука које је решио, од тога 3 старе одлуке, проценат испуњења норме је 22,60%. Израдио је 127 одлука до 30 дана. Од две одлуке разматране по жалби, потврђена је једна или 50,00%, укинута је једна или 50,00%. Просек на нивоу одељења износио је 25,00%.

Испуњеност норме у свим материјама износи 136,9%.

У 2007. години у П предметима имао је у раду 275, решио је 152, од тога старих 50, нерешено 123, од тога старих 62, проценат испуњења норме је 29,62%. Израдио је 144 одлука до 30 дана, 5 одлука до 60 дана и 3 одлуке преко 60 дана. Три одлуке разматране по жалби су потврђене, или 100,00%

У П1 предметима имао је у раду 154, решио је 101, од тога старих 24, нерешено 53, од тога старих 14, проценат испуњења норме је 18,98%. Израдио је 94 одлуке до 30 дана, 4 одлуке до 60 и 3 одлуке преко 60 дана. Од 6 одлука разматраних по жалби потврђене су 3 или 50,00%, преиначена је једна или лили 16,7%, укинуте су 2 или 33,3%. Број укинутих одлука на нивоу П1 одељења износио је 20,57%.

Испуњеност норме у обе материје износи 48,59%.

У 2008. години у П предметима имао је у раду 324, решио је 193, од тога старих 48, нерешено 131, од тога старих 53, проценат испуњења норме је 32,52%. Израдио је

177 одлука до 30 дана, 6 одлука до 60 дана и 10 одлука преко 60 дана. Од 6 одлука разматраних по жалби потврђена је једна или 16,7%, преиначена је једна или 16,7%, укинуте су 4 или 66,7%. Број укинутих одлука на нивоу П одељења износио је 25,80%.

У П1 предметима имао је у раду 106, решио је 56, од тога старих 16, нерешено 50, од тога старих 19, проценат испуњења норме је 12,13%. Израдио је 41 одлуку до 30 дана, 9 одлука до 60 и 6 одлука преко 60 дана. Од 5 одлука разматраних по жалби, потврђене су 4 или 80,00%, укинута је једна или 20,00%. Број укинутих одлука на нивоу П1 одељења износио је 25,16%.

Испуњеност норме у обе материје износи 48,59%.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Анализом укупних резултата рада у посматраном периоду Високи савет судства налази да подносилац приговора није имао задовољавајући квалитет у раду, јер је у 2007. години у П1 материји имао 33,33% укинутих одлука, док је просек на нивоу одељења износио 20,57%. У 2008. години у П материји имао је 66,67% укинутих одлука, док је просек на нивоу П одељења износио 25,80%. Према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, судија има задовољавајући квалитет, ако број укинутих одлука према броју размотрених одлука не прелази 25% у грађанској материји у општинским судовима.

Овако високим процентом укинутих одлука ствара се правна несигурност, а коју судија у раду мора да обезбеди својим одлукама. Честим укидањем одлука поступци неосновано дugo трају и самим тим се и не обезбеђује ефикасна судска заштита и правна сигурност коју судска одлука мора обезбедити.

На основу изнетог, подносилац приговора није испунио критеријум стручности у смислу одредбе члана 5. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, који резултати показују да је у посматраном периоду имао проценат укинутих одлука већи од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност.

Надаље, ценећи испуњеност услова оспособљености подносиоца приговора за вршење судијске дужности прописаних одредбом члана 6. Правила, утврђено је да подносилац приговора није испунио први услов из наведеног члана, јер није испунио оријентациону норму за сагледавани период и имао је груба негативна одступања у свом раду, јер је у парничкој материји, после наведеног рока од 30 дана урадио: у 2007. години 8 одлука, од чега 5 у периоду до 60, а 3 у року преко 60 дана, у 2008. години 16, од чега 6 у периоду до 60, а 10 у року преко 60 дана. У материји радних спорова у 2006. години урадио је 2 одлуке у року до 60 дана, у 2007. години 7 одлука, од чега 4 у периоду до 60 дана, а 3 одлуке у року преко 60 дана, у 2008. години урадио је 15 одлука, од чега 9 одлука у периоду до 60 дана, а 6 одлука у року преко 60 дана. Наведено прекорачење рокова доводи у питање право на суђење у разумном року.

Када је реч о остварењу судијске норме подносилац приговора није испунио ту норму у току 2007. и 2008. године. У 2007. години у парничкој материји остварио је норму од 29,62% и у материји радних спорова 18,98% или укупно 48,59%. У 2008. години у парничкој материји остварио је норму од 32,52%, у радним споровима 12,13% или укупно 44,65%. Судијска норма израчуната је сходно Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, број 80/05).

Подносилац приговора је своје резултате рада стављао у однос са резултатима рада изабраних судија. Високи савет судства има обавезу да, према Закону о изменама и допунама Закона о судијама, преиспита и одлуке Првог састава Високог савета судства о изабраним судијама, па у сваком случају ће и одлуке о избору судија које су изабране у судове за које је подносилац приговора поднео пријаву, бити посебан део разматрања. Резултати подносиоца приговора посматрани су у складу са просеком одељења према званичним судским извештајима о резултатима рада, а што је и прописано Правилима, па би другачијим начином упоређивања резултата рада било ван прописаних мерила у Одлуци о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова и Правилима за примену истих, а подносилац приговора у односу на остале неизабране судије привилегован.

Имајући у виду напред наведено, Високи савет судства ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и заснована на закону.

Следствено наведеном, Високи савет судства је нашао да Б.П. не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности и оспособљености, а у вези члана 14. став 1. тач. 1, 3. и 7. Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, због чега је на основу члана 29. Правила, донео одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из Одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на:

1. подносиоцу приговора
2. Архиви ВСС

